

РЕШЕНИЕ

№ 1366

гр. София, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 19.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **10466** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.84, ал.2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на К. О. П., гражданин на Н., чрез адв. П. срещу Решение № 14493/05.10.2023г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се излагат съображения за нищожност и евентуално унищожаемост на оспореното решение, като издадено в противоречие с влязло в сила решение на съда и в противоречие с материалния закон.

Цитира се решение №2623/18.04.2023г. по адм. д. №10667/2022г. на АССГ, с което е отменено решение №43-ОК/01.11.2022г. на интервюиращ орган на ДАБ за недопускане на последваща молба за международна закрила до разглеждане по същество, с което на основание чл. 173, ал.2 от АПК са дадени задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, които е следвало да бъдат изпълнени при постановяването на обжалвания административен акт. Административният орган не е положил усилия да изясни обстоятелствата, посочени в решението на АССГ. Не е отчетена актуалната информация относно въоръжения конфликт и тежката хуманитарна криза в щата Б., Н. подробно анализирана в съдебното решение. На следващо място административният орган е следвало да обсъди алтернативата за вътрешно разселване. Не е изследвана и възможността жалбоподателят да получи в Н. адекватни грижи за психическите си травми. Не са спазени указанията на съда да се извърши оценка за най-добрия интерес на детето, предвид че жалбоподателят има малолетна дъщеря. Допуснати са и съществени нарушения на

административно-производствените правила, тъй като не е изпълнено указанието на АССГ да бъдат изследвани относимите към предоставяне на международна закрила обстоятелства, включително с помощта на експертно медицинско становище.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адвокат П.. Поддържа жалбата си, моли да бъде уважена.

Ответникът – Председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, чрез юрисконсулт К. оспорва жалбата и излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение.

Софийска градска прокуратура не изразява становище.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

О. П. К., гражданин на Н. е подал поредна молба за предоставяне на хуманитарен статут на 16.05.2023г. в РПЦ – С., която молба е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ.

В първото производство, с Решение № 1299/26.02.2019г. на председателя на ДАБ му е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут, като с Решение № 6451/01.11.2019г. по адм. дело № 4941/2019г. АССГ, оставено в сила с Решение № 8427/29.06.2020г. по адм. дело № 480/2020г. на ВАС жалбата срещу отказа е отхвърлена като неоснователна.

С втора молба рег. № УП-20180 от 22.07.2020г., чуждият гражданин е отправил искане да бъде допуснат до производство за предоставяне на международна закрила. С Решение № 22-ОК от 03.08.2020г. на интервюиращия орган към ДАБ-МС, подадената молба не е допусната до ново производство. Чужденецът е обжалвал издадения административен акт и с Решение № 7145 от 01.12.2021г. на АССГ, жалбата му е отхвърлена.

С рег. № 20180 от 12.10.2022г. е подал нова молба за допускане до производство по предоставяне на международна закрила пред ДАБ-МС. С Решение № 43-ОК от 01.11.2022г. на интервюиращия орган към ДАБ-МС молбата на чужденеца не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. С решение № 2623 от 18.04.2023г. на АССГ, издаденото решение № 43-ОК от 01.11.2022г. на интервюиращ орган е отменено и преписката е върната за ново произнасяне по общия ред, съгласно дадените от съда указания.

В проведеното с кандидата ново интервю той е посочил, че всичко е същото като в предходната процедура. Имало атака на групировката „Б.-Х.“ на 23.09.2018 г., като баща му загинал по време на тази атака, а нападението било насочено към военни казарми. По време на атаката всичко било запалено от терористите, той и семейството му били спасени от един свещеник. По време на нападението съпругата му била бременна и вследствие на атаката направила спонтанен аборт. Също така чуждият гражданин, заявява, че след атаката, когато си спомнял за преживяното нападение в Н., получавал психическо разстройство, а неговото психическо състояние влияело на здравословното състояние на жена му, като тя не можела да спи през нощта. Дъщеря му Ф., направила опит за самоубийство. Твърди, че не е член на политическа партия или организация, не е съден или осъждан и не е бил задържан или арестуван.

В хода на административното производство административният орган е установил, че за О. П. К. не са налице предпоставките за предоставяне статут на бежанец по ЗУБ, тъй като от бежанската му история не може да се направи извод за наличието на

основателни опасения от преследване. Липсват заявени опасения за сигурността и правата му по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ основания. Констатирани са противоречия между заявеното в последното интервю и предишни проведени интервюта. В настоящото производство молителят посочва, че атаката на групировката „Б. Х.“ била насочена към военните казарми, а в предходно интервю, че атаката е била в квартала, в който живеел молителя и дори неговият дом и складът за замразени храни, където работел били атакувани. Също така, в проведеното на 22.05.2023г. интервю кандидатът е заявил, че след нападението, заедно със свещеника са подали оплакване в полицията, като оттам са им казали, че вече са информирани от новинарските емисии по телевизията за въпросното нападение. Същевременно в интервю, проведено в предходното производство, на въпрос дали е търсена помощ от полицията, той изрично е отговорил, че не е имало от кого да търсят помощ и нямало на кого да се оплаче, защото това били атентатори самоубийци. След като му е обърнато внимание за цитираното разминаване в неговите твърдения, молителят е заявил, че никога не е твърдял, че не е търсил помощ от полицията.

По дело № 10667 по описа за 2022г. на АССГ, с постановеното решение по което преписката е върната за ново произнасяне по молбата с указания, са били представени два доклада, относно психическото състояние на нигерийския гражданин, вследствие на предполагаемото нападения от страна на терористичната групировка и са приложени становище от страна на психолог М. Д. и съдебно-психиатрична експертиза изготвена от д-р М. И. К.-Д.. Според становището на М. Д., молителят показвал реакции на отложена реакция на травматичен стрес, свързана с депресивни изживявания, загуба на вяра в себе си и бъдещето. Извършената съдебно – психиатрична експертиза доказва липса на посттравматично стресово разстройство и отсъствие на типичните за това разстройство симптоми и клинична картина. Според административният орган, дори и кандидатът да е преживял нападение от страна на групировката „Б. Х.“, то същото не е било насочено конкретно срещу него, а е било в резултат на инцидентни нападения на въпросната групировка.

От горното интурвюиращият орган е направил заключение, че чужденецът не обосновава опасения от преследване по причините, посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Не е установено спрямо него да е осъществено преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ, както и риск от бъдещо такова. Чужденецът изрично е посочил, че не е бил съден или осъждан, не е бил арестуван или задържан в страната му на произход.

В изпълнение на указанията, дадени в решение № 2623 от 18.04.2023 г. на АССГ, да се обсъди въпроса как би въздействало едно евентуално завръщане на кандидата в страната на произход, отчитайки неговата религиозна принадлежност християнин – католик председателят на ДАБ е обсъдил посоченото в интервюта от 07.01.2019г. и 22.05.2023г., че макар да е живеел сред мюсюлмани, никога не е имал каквито и да било религиозни проблеми. Твърдяното от него нападение на „Б. Х.“ не е било насочено към него или и други християни, защото имало и загинали мюсюлмани. В този смисъл, в оспорения акт е цитирана справка вх. № ЦУ-1464/27.09.2023г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, от която е видно, че конституцията на Н. забранява приемането на държавната религия, както от федералното правителство, така и от правителствата на отделните щати. Конституцията предвижда създаване на съдилища въз основа на шерията или обичайното право. В решението на Председателя на ДАБ, в изпълнение на дадените от АССГ указания е разгледана възможността за кандидата, завръщайки се в страната си на произход, да се установи в

южните централните и западните части на Н., които са населявани основно от християни, включително и в столица А. и най-големия град на страната, [населено място]. Прието е, че при евентуално завръщане, не следва да се счита, че молителят би имал проблеми във връзка с неговото здравословно състояние, тъй като той не е преживял посттравматично стресово разстройство, следователно с голяма степен на вероятност може да се направи заключение, че и за в бъдеще в страната му на произход, той не би срещнал проблеми от такова естество. С така изложените мотиви, на търсещият закрила е отказано предоставянето и на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1 от ЗУБ.

В проведеното съдебно заседание е представен амбулаторен лист (в две еднакви копия) за проведен от д-р Д. на 02.02.2024г. кардиологичен преглед на О. П. К.. Поставена е основна диагноза „хипертонично сърце“ с усложнения „застойна сърдечна недостатъчност“, направени са изследвания и е назначена терапия.

При така установените факти, Административен съд София – град, I-во АО 11 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт. Решението на Председателя на ДАБ не е нищожно, тъй като е издадено от компетентен орган, при наличие на изискуемите от закона правни основания за това. Спазени са административно-производствените правила и разпоредбите на материалния закон.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решението е постановено след извършен пореден анализ на бежанската история на лицето, като изведените правни изводи за липса на основания по чл. 8, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя са обосновани, правилни и съответстват на събраните в хода на административното производство доказателства.

Статут на бежанец в Република България (чл.8 от ЗУБ) се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. За предоставянето на статут е без значение обстоятелството дали чужденецът принадлежи към тези раса, религия, националност, социална група, или изразява политическо мнение, които са в основата на преследването. Достатъчно е органът или организацията, осъществяваща преследването, да смята, че чужденецът има такава принадлежност. Субекти, извършващи преследване, могат да бъдат: държавата; партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия; недържавни субекти, когато може да бъде доказано, че субектите, посочени в т. 1 и 2 на ал. 3, включително международни организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване. Преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторемост. Действията на преследване могат да бъдат: физическо или психическо насилие, включително сексуално насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се

изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 - 3; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца.

Посочените по време на проведените в ДАБ интервюта причини за нежелание за връщане в страната на произход – Н., както и посочените от молителя в съдебно заседание (жалбоподателят заявява, че няма къде да се върне тъй, като къщата му е разрушена), настоящият състав намира, че не са от кръга на обстоятелствата по смисъла на чл.8, ал.1 от ЗУБ, поради което не са налице причини, които да предполагат необходимост от закрила. Кандидатът не е преследван поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. Спрямо него не е упражнявано физическо насилие и не е бил обект на репресии. В бежанската история на чужденеца не са налице субективния и обективния елемент на предвиденото в чл. 8 от ЗУБ понятие „основателно опасение от преследване“, нито се твърди, че лично спрямо О. П. К. е било осъществено преследване от държава, партии или организации и недържавни субекти в страната му на произход Н..

Според чл.9, ал.1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Административният орган е анализирал подробно и задълбочено бежанската история на чужденеца, като е открил противоречия в твърденията на молителя в проведените няколко интервюта, както и се е позовал на информацията от справка на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, относно Федерална Република Н.. Видно от същата справка (с вх. № ЦУ-1464 от 27.09.2023г. на Дирекция „Международна дейност, приложена на лист 16 от делото), действията на терористичната групировка „Б. Х.“ са съсредоточени в Североизточната част на страната, където са налице атентати имащи епизодичен и локален характер. Терористичните групи извършват многобройни атаки срещу правителствени и цивилни цели, което е довело до хиляди смъртни случаи и ранени, многобройни нарушения на правата на човека и вътрешно разселване на повече от два милиона души, както и външно разселване на приблизително 332 000 бежанци в съседните страни... Правителството предприема стъпки за разследване, наказване и наказателно преследване на предполагаеми злоупотреби от страна на военни и полицейски сили, но безнаказаността на подобни злоупотреби и корупция остава проблем...Организацията „Б. Х.“ е създадена от група радикални ислямистки младежи, които посещават джамията „Ал-Х. М. Н.“ в М., столицата на щата Б., през 90те години на ХХ век...Групировката атакува цивилни цели в Н., нахлува в градове и села в североизточната част на страната и от м. юли 2014г. започва да завзема големи градове. До м. февруари 2015г. контролира по-голямата част от щата Б., както и северната част на А. и източният щат Й.. На картата на лист 23 от делото са показани областите в Н. с най-висока активност от страна на „Б. Х.“. Тъй като групировката не е активна на територията на цялата страна, приложение в случая

намира чл. 9, ал. 5 от ЗУБ, според който хуманитарен статут може да не се предостави, когато в една част на държавата по произход не съществува реален риск чужденецът да понесе тежки посегателства, при което той може сигурно и законно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата, както и може основателно да се очаква да се установи там.

Липсват и обстоятелствата по т.3 на чл.9, ал.1 ЗУБ - тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Наличието на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт е формулирано като тежко посегателство и условие за предоставяне на субсидиарна закрила и в член 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година, относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Съгласно Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда на Европейския Съюз по дело С-465/07, член 15, буква "в" от Директива 2004/83/ЕО, във връзка с член 2, буква "д" от същата Директива, трябва да се тълкува в смисъл, че: съществуването на тежки и лични заплахи срещу живота или личността на молителя за субсидиарна закрила не е подчинено на условието последният да представи доказателство, че той представлява специфична цел поради присъщи на неговото лично положение елементи; съществуването на такива заплахи може по изключение да се счита за установено, когато степента на характеризиращото протичащия въоръжен конфликт безогледно насилие, преценявана от компетентните национални власти, сезирани с молба за субсидиарна закрила, или от юрисдикциите на държава членка, пред които се обжалва решение за отхвърляне на такава молба, достига толкова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, върнато в съответната страна, или евентуално в съответния регион, поради самия факт на присъствието си на тяхната територия се излага на реална опасност да претърпи посочените заплахи.

Правилен е изводът на административния орган, че при изследване на териториалния обхват и степента на насилието в Н. се установява, че в държавата по произход на чужденеца, въпреки някои проблеми със сигурността и наличието на инцидентни нападения в някои области на страната, не е налице въоръжен конфликт, до степен поради който само поради пребиваването си в Н., молителят ще изпитва основателни опасения за живота си. да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си на произход, чужденецът би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

В съдебно заседание от процесуалния представител на ответника е представена актуална към 08.02.24г. справка на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, според която при направената проверка, не са били открити съществени изменения в обстановката в страната. Справката с

№ЦУ-1464/27.09.2023г. приложена по делото е актуална и понастоящем, с допълненията по отношение на [населено място], който е разположен в североизточната част на щат Е.. Молителят е роден в [населено място], видно от наличните по делото данни, поради което може да се върне и да живее там, тъй като щат Е. се намира в югозападната част на страната, в която терористичната групировка „Б. Х.“ не е активна.

Неоснователно в жалбата се твърди, че при произнасянето си председателят на ДАБ не е изпълнил указанията, дадени със съдебно решение №2623/18.04.2023г. по адм. д. №10667/2022г. на АССГ. Приложена е докладна записка от Й. П. – юрисконсулт на ДАБ до и.д. директора на РПЦ – С., с която са направени предложения за извършване на конкретни действия и задълбочена преценка и анализ, съответстващи на дадените от съда указания. При постановяване на решението за отказ е отчетена актуалната информация, относно въоръжения конфликт и тежката хуманитарна криза в североизточните щати на Н., но е обсъдена и приета алтернативата за вътрешно разселване в район, в който християните живеят в по-спокойна и нормална обстановка, заедно с мюсюлмани. По отношение на твърдяните психически травми е извършено позоваване на вече изготвената съдебно – психиатрична експертиза в предходното съдебно производство, а в настоящото доказателства за такива не са представени. Приложен е само амбулаторен лист за преглед, от който е видно, че жалбоподателят страда от сърдечно заболяване, но това не може да бъде основание за предоставяне на статут по ЗУБ, независимо какви са конкретните му оплаквания.

Поради изложеното, обжалваното решение е законосъобразно, а жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

На основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, I-во АО, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на К. О. П., гражданин на Н., чрез адв. П. срещу Решение № 14493/05.10.2023г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на обжалване в 14 дневен срок пред ВАС.

СЪДИЯ: